

DET KONGELIGE
BARNE- OG FAMILIEDEPARTEMENT

Sivilombudsmannen
Postboks 3 Sentrum
0101 Oslo

Deres ref
1999-1025B-1GOH
GOH/lwt

Vår ref
99/03286 K EME

Dato
22.06.00

RUTINER FOR UNDERRETNING OM HENLEGGELSE AV BARNEVERNSSAKER

Vi viser til tidligere korrespondanse, sist Sivilombudsmannens brev av 18. januar 2000 vedrørende spørsmål om rutiner for underretning om henleggelse av barnevernssaker.

I avsluttende merknader i brev av 18. januar 2000 uttaler Sivilombudsmannen følgende: *"Saken har vist at spørsmål om forvaltningslovens anvendelse i barnevernssaker kan reise vanskelige problemstillinger. Siktemålet her har i første rekke vært å peke på problemene, ikke ta standpunkt til dem."* På denne bakgrunn ber Sivilombudsmannen departementet om en kort orientering om vi kommer til å gjøre noe for å avklare rettstilstanden.

Departementet oppfatter Sivilombudsmannen slik at en eventuell uklarhet rundt rettstilstanden er knyttet til om en beslutning om å henlegge en melding er å anse som et enkeltvedtak eller ikke i henhold til forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a og b.

I vårt brev av 20. september 1999 uttalte vi at en beslutning om å henlegge en melding eller en beslutning om å igangsette en mer omfattende undersøkelse etter barnevernloven § 4-3 er en avgjørelse som kun gjelder saksbehandlingen. Det vil si at forvaltningslovens bestemmelser om enkeltvedtak, etter vårt syn, ikke kommer til anvendelse ved beslutning om henleggelse av melding.

Barnevernloven § 4-2 og § 4-3 regulerer barneverntjenestens rett og plikt til å gjennomgå innkomne meldinger og til å foreta undersøkelser når det er rimelig grunn til å anta at det foreligger forhold som kan gi grunnlag for tiltak etter loven. Dette innebærer bl.a. at barneverntjenesten foretar en realitetsvurdering av meldingen. Konklusjonen av vurderingen kan være at meldingen skal henlegges eller at det skal iverksettes undersøkelse etter § 4-3. Departementet er av den oppfatning at en slik realitetsvurdering av en melding vil være et ledd i saksforberedelsen, og er dermed ikke bestemmende for noens rettigheter eller plikter, jf.

Postadresse
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersgt. 59

Telefon - sentralbord
22 24 90 90 / 22 24 26 01
Org. nr.:
972 417 793

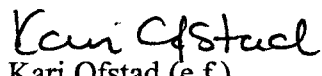
Barne- og ungdomsavdelingen
Telefaks:
22 24 27 19

Saksbehandler
Elisabeth Meland
22 24 24 46

forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a og b. Dette gjelder både hvor meldingen henlegges og hvor man beslutter å iverksette undersøkelser etter § 4-3. Imidlertid vil en avgjørelse som gjelder spørsmålet om det skal igangsettes tiltak etter loven alltid være å anse som et enkeltvedtak, jf barnevernloven § 6-1 annet ledd. En part som har søkt om et hjelpetiltak, for eksempel en støttekontaktordning eller økonomisk støtte til barnet, kan altså alltid klage over et eventuelt avslag. I denne forbindelse kan parten også påberope seg eventuelle saksbehandlingsfeil, som for eksempel at saken ikke er godt nok opplyst pga. mangelfulle undersøkelser.

Vi vil avslutningsvis tilføye at i barnevernsaker oppstår oftere spørsmålet om klagerett når en melding ikke henlegges, og barneverntjenesten beslutter å iverksette en nærmere undersøkelse, enn det motsatte.

Med hilsen

Kari Ofstad (e.f.)

Elisabeth Meland